

[Socialministeren.]

Med en gennemførelse af disse forslag vil den udvikling, der blev indledt med loven af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre, blive bragt et skridt videre. Ændringerne medfører ikke, at det sociale område overtages som særområde. Lovgivningen skal derfor fortsat vedtages i folketinget, og statskassen skal stadig betale sin del af udgifterne ved de sociale love, der gælder for Færøerne.

Forslagene behandles i disse dage af det færøske lagting, og så snart de er vedtaget dér, kan de gennemføres i folketinget. Landsstyret er indstillet på, at nyordningen skal træde i kraft den 1. april 1975.

Jeg finder det meget ønskeligt, at landsstyret kan overtage administrationen af de sociale love for Færøerne allerede fra 1. april, og jeg skal derfor anbefale lovforslagene til hurtig og velvillig behandling i folketinget.

Endvidere tillader jeg mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om den sociale pensionsfond.*

Efter gældende lov skal der i indeværende folketingsår fremsættes lovforslag om en gradvis gennemførelse af en tillægspensionsordning fra 1976.

Ved lovforslaget udskydes dette tidspunkt i 3 år til 1979, samtidig med at fristen for fremsættelse af lovforslag om en tillægspension udskydes til folketingsåret 1977-78.

I forhold til det af den tidligere regering i 1. samling fremsatte forslag er der ved dette forslag tale om en 2 år kortere udskydelse af fristen for gennemførelsen af en tillægspensionsordning.

Regeringen finder en sådan udskydelse forsvarlig ud fra to synspunkter.

Dels foreligger der endnu ingen endelige resultater fra den arbejdsgruppe, der i 1973 blev nedsat med henblik på gennemførelse af en reform af pensionslovgivningen, herunder forberedelse af forslag til en tillægspensionsordning. Dette arbejde vil imidlertid blive søgt fremmet mest muligt.

Dels har regeringen allerede taget en række initiativer med det formål at forbedre pensionisternes vilkår.

Jeg kan således nævne, at der snarest vil blive fremsat forslag, hvorefter pensionerne gøres skattefri. Samtidig har regeringen til

hensigt at fremsætte forslag om, at der af den sociale pensionsfonds midler kan anvendes et beløb svarende til udgifterne ved en fordobling af det beløb, der må tjenes, inden pensionstillægget nedsættes. Endelig vil regeringen, inden en egentlig pensionsreform kan gennemføres, som et skridt på vejen allerede nu overveje mulighederne for forenklinger inden for rammerne af den nuværende pensionslovgivning.

Om forslagens økonomiske konsekvenser kan jeg nævne, at det i bemærkningerne til lovforslaget er skønnet, at der vil blive tale om en mindredbetaling fra fonden på 919 mill. kr. i hvert af årene 1976-77 til 1984-85.

Ved udsættelsen af udbetalingerne fra fonden vil der dog ske en vækst i fondens formue, der bevirker, at udbetalingerne fra 1979 vil blive noget større, end hvis udbetalingerne var påbegyndt i 1976. Forskellen mellem de beløb, der i 1979 og årene herefter skulle have været udbetalt efter den gældende lov, og de beløb, der skal udbetales efter lovforslaget, vil derfor blive noget mindre end de ovenfor angivne 919 mill. kr.

Endelig kan det oplyses, at fonden, når den i 1985 er i balance, vil have opnået en størrelse på ca. 23,5 milliarder kr.

Som nævnt påtænker regeringen at anvende et beløb af fondens midler til fordobling af de fradragsfrie beløb ved beregning af pensionstillægget. Udgiften skønnes at blive af størrelsesordenen 100 mill. kr. Dette vil dog samtidig betyde et øget skatteprovenu for stat og kommuner på omkring 35 mill. kr. Udgifterne ved dette forslag indgår ikke i beregningerne til det foreliggende lovforslag.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til ministeren for Grønland af Lars Emil Johansen m. fl.

(Forespørgsel nr. IV. Anmeldt 13/3 75).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om at henvise forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger [af Glistrup m. fl.] til skatte- og afgiftsudvalget. [Afstemning].

Formandens forslag om at henvise lovforslaget til skatte- og afgiftsudvalget vedtoges med 116 stemmer mod 29.

Formanden:

Lovforslaget går derefter til behandling i skatte- og afgiftsudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om boligbyggeri.

(Lovforslag nr. 11. Fremsat 24/1 75. Første behandling 25/2 75. Betænkning 10/3 75. Anden behandling 12/3 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henning Philipsen (SF):

I den uge, der nu går på hæld, har socialdemokratiet medvirket til at pålægge befolkningen byrder dér, hvor det rammer hårdest. Ved afstemningen om forslagene om indgreb på arbejdsmarkedet pålagde man de dårligst stillede i dette samfund den byrde, at der ikke kunne bevilges dem lønforhøjelser i 1975. Det, man gør i dag ved at gennemføre dette boligforlig, er, at man pålægger en befolkningsgruppe, som stort er identisk med dem, man lagde byrder på i mandags, nemlig lejerne, forøgede udgifter til deres boliger.

For det tredje pålagde man også i mandags pensionisterne, at de ikke måtte få deres pensioner forhøjet i 1975. Det er den klare politiske situation. Det er den måde, hvorpå socialdemokratiet har handlet i denne sag, og jeg synes, det bør tilføjes, at samtidig har man intet som helst gjort og er ikke i færd med at gøre noget som helst for at få fjernet rentefradraget, og hvad deraf følger.

Vi har fra mit partis side på et tidligere

tidspunkt talt om, at socialdemokratiet nu havde al mulig rimelig grund til at opsigte det boligforlig, man nu er i færd med at gennemføre. Den sidste uges hændelser synes jeg understreger, at vor opfattelse er mere end rigtig og mere end rimelig. Det understreges yderligere af, at når vi ser på spørgsmålet om rentefradragsretten, så forholder det sig sådan, at venstre og konservative, som er medunderskrivere på boligforliget, og som er forligspartier, ganske enkelt vender sig imod indgreb over for de private renter, hvis jeg må sige det på den måde.

Altså, det, man er i færd med at gennemføre, når dette boligforlig bliver gennemført, det er ganske enkelt en asocial lovgivning, som understreges af, hvad folketinget har foretaget sig i denne uge, og derfor burde socialdemokratiet ikke have medvirket. Socialdemokratiet begår en blodig uret mod dem, man i og for sig helst eller normalt støtter sig på.

Formanden:

Der må være mere ro i salen.

Kaj Hansen (DKP):

Lovforslaget om boligbyggeri vil kommunisterne stemme imod af følgende grunde. For det første fordi der igennem denne lov sker en nedskæring af det almennyttige boligbyggeri fra 12.000-13.000 lejligheder til 8.000 lejligheder. Dernæst fordi i loven er indbygget huslejeforhøjelser i den ældre boligmasse, der er bygget før 1965. Det er ydermere sådan, at der i denne lov ingen begrænsninger er for, hvor stor denne huslejeforhøjelse bliver, da dette vil være helt afhængigt af byggeomkostningerne.

Jeg må samtidig gøre opmærksom på, at den 7. marts tilstillede Boligselskabernes Landsforening boligudvalget en skrivelse, hvori de udtrykkelig gjorde opmærksom på, at da de var klar over, at der kun var kort tid, inden dette lovforslag ville komme til endelig afstemning i folketinget, anmodede Boligselskabernes Landsforening om lejlighed til at fremføre deres synspunkter, inden boligudvalget afsluttede sit arbejde. Dette er ikke sket. På baggrund af, at Boligselskabernes Landsforening kunne forelægge dokumentation for, at hvis man opkrævede det, der på forhånd var regnet med, de 70